

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. α'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Τριώδιον

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΗΣ
ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ
ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ
καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τοῦ Τριωδίου ---

Δόξα. **Τῆς Ὁσίας.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ
κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν,
ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα
ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται
γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος

ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάζεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὖς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον
προσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Ὁκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν,
τὴν ταφήν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ

τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι
συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς
Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν
διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾄδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ
νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης,
ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν
τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος
νεκρούς ἐξανέστησας, Παντοδύναμε καὶ
ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχεύμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ
Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν
ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν
Τόκον σου.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κάθισμα Β'.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου
Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων
προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι: Γυναῖκες
ἀπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἐδειλίασα. Ληστής
ἐθεολόγησε, καὶ γὰρ ἡρνησάμην σε, ἄρα
καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητὴν, ἢ πάλιν
δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά
με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ
παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν
πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὦ Ἐλεῆμον,
ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς
πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον
Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν

Ἀποστόλοις τὴν Ἑγερσιν. Ὑπερυψούμενε
Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε
Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη θεογεννήτρια,
ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαραιοῖσάσα,
ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν
σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,
καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε
Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτὴρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Αἴδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις: Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνημᾶ σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνημαῖόν σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Αποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαυιτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου. Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὢν, τῆς Τριάδος ἓν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκείσε· ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν·
Σὺ εἶ Θεός, ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ
χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς
προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς πολλῆς πλησθεῖς
εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ
τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον,
ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ
πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε
καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ
βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ
βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Πρὸς τὸν Ἄιδη Σωτὴρ μου
συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας
ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς
Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ
κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς
κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες
σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου
τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον,
προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι

τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς
προσῆγγισεν αὐταῖς, λέγων τό· Χαίρετε,
θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ
τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε
οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι
αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει
Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι. Διὸ πάντες σοι
κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Κοντάκιον.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη
παντοίαις Χριστοῦ Νύμφη σήμερον τῇ
μετανοίᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν
ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ
καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας ἐφάνης
νύμφη Μαρία ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα,
ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία
παναοίδιμε τὴν τῶν Αἰγυπτίων
ἀναφανεῖσαν θρέμμα τὴν πλάνην δὲ
τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς
προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα
τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως,
ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης
φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου
καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα
νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα,
Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἄθλησις τοῦ
Ἀγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου τοῦ
Πελοποννησίου, τοῦ ἐκ Λιγουδίστης τῆς
Τριφυλίας καταγομένου, κατὰ τὸ ἔτος ,αωγ΄
(1803) ἐν Τριπόλει ξίφει τελειωθέντος.

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν
Νηστειῶν, διετάχθημεν μνήμην ποιῆσθαι
τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς
Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σάρεξ ἀπερρῷ πάλαι.
Τὸν ὅστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Ὡδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,

κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὡδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, ἐνλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δὶς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐρίνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης)

Ἐωθινὸν Β'

Μάρκον ΙC' 1-8

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαгдаληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωΐ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν

γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε, Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον, ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Δόξα. **Ἦχος πλ. δ'.**

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχυνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. **Ὁ αὐτός.**

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα, τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,

Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἧς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡιδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,

αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά
θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίσ)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Β' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι,
ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον·

εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τῆς Ὁσίας.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὑπόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανοσία Μαρία Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Οκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.
Στιχηρὸν Α'. Ἦχος πλ. α'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον·
δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου
ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ
μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου,
οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί
σου Ἄγγελοι, οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ
φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ
ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ
τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει
τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν
ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος πλ. α'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους
συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ
μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ
ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς
τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα
σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτῆρ, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος πλ. α'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ
μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι'
ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον
Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ
κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων·
Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς,

ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σφάζων τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος πλ. α'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου
τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου,
δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη,
ἅπερ κατεδέξω Σωτῆρ μακροθυμήσας, ὡς
ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, μώλωπας ὑπῆνεγκας,
ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἡλευθέρωσας.
Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτῆρ,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρά. Τῆς Ὁσίας.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν
ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ
ἐπισυρόμενον μιαντήριοι, ἡ δὲ σὴ αἴσθησις,
καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων ἡ
συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ
ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο· εἰκόνι γὰρ
προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος,
πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου
πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον,
Εὐλὸν προσεκύνησας.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν
ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ
ἐπισυρόμενον μιαντήριοι, ἡ δὲ σὴ αἴσθησις,
καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων ἡ
συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ

ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρῴρησίᾳ τὸ τίμιον, Ξύλον προσεκύνησας.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἔνθεν εἴληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα· διὰ πολιτείας, ἡμέρωσας λεπτύνασα σαρκός, δι' ἐγκρατείας αἰμίμηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρᾳ τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, εὐσεβῶς ἀπειλήψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ιδέαις, καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὥς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι, καὶ νῦν παρῴρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. **Τοῦ Τριωδίου.**

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος α'.

Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἄσκησις, σὺν ἁγιασμῷ· ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα

καὶ Δαυῖδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων· Δίκαιος ἀνὴρ ὁ ἐλεῶν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν ὃς οὐ μὴ προσκόψῃ, ταῦτα δὲ πάντα, πρὸς νοθεσίαν ἡμῶν γέγραπται ὅπως νηστεύοντες, χρηστότητα ποιήσωμεν, καὶ δώῃ ἡμῖν Κύριος ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ κατήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν Τροπάριον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄιδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ ὡς συνήθως·

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.